

СТОТИЦИ СТОЛИЧАНИ КАЗАХА „ДА” НА БЪЛГАРИЯ В ЕС И НАТО

На площад „Независимост” в центъра на София се състоя национален митинг под наслов: **„ДА на България в ЕС и НАТО и НЕ на настъплението на Кремълската пета колона!”**.

Организатори на събитието бяха Движение Обществен натиск, Съюзът на офицерите от резерва „Атлантик”, Обединени реформатори и Асоциацията на българите в Македония „Иван Михайлов – Радко”.

Ярки и запомнящи се слова произнесоха **Димитрин Вичев**, **Христо Анастасов**, **Кирил Чуканов**, капитан I ранг о. з. **Васил Данов** (словото помества по-долу), **Александър Йорданов** - председател на Народното събрание през 1992-1994 г., **Манол Глишев**, доцент **Момчил Дойчев**, кавалерът на орден „За храброст” полк. о. з. **Дянко Марков**, украинката с български паспорт **Олена Коцева**, **Юри Стефанов** от движение „Протест 404”, Негово Високопреосвещенство архиепископ **Христо Писаров** и др.

Митингът категорично отстоя евроатлантическия избор и път на България, подкрепи речта на президента Плевнелиев пред Европейския парламент, осъди и настоя за незабавно прекратяване настъплението на кремълската „пета колона” в България. Опасност представляват и пара-военните организации на българска територия, открито следващи примера на руските терористи в източна Украйна, заявиха опаторите.

Участниците се обединиха около идеята всички кандидати за президент, както и партиите, коалициите и инициативните комитети, които издигат кандидати за президент, ясно и недвусмислено да заявят, че като най-важен свой приоритет ще отстояват евроатлантическия път на България; ще пресичат всеки опит за намеса във вътрешните работи на страната ни; ще работят за ускоряване на превъоръжаването и модернизирването на Българската армия; ще съдействат за безкомпромисна битка с корупцията и престъпността.

Представителите на МВР и на жандармерията проявиха изключителна коректност към организаторите и участниците в митинга, за което получиха искрени аплодисменти.

Украинската диаспора активно участва в митинга

НАТО Е ЕФИКАСЕН ХЕРБИЦИД СРЕЩУ УЧТИВИ ЗЕЛЕНИ ПЛЕВЕЛИ

капитан I ранг о. з. Васил Данов

Все още малцина от нас знаят, че през последните три десетилетия страната ни живее в гравитационното политическо поле на доктрината „Андропов“. Още през 1983 г., когато шефът на КГБ Юрий Андропов заема поста „генерален секретар на ЦК на КПСС“ в лабораториите на КГБ започва разработването на теорията, обособяването на кадрови банки, вербуването и издигането на лица, които ще осъществят пъкления замисъл.

Днес сме свидетели и жертви на преход, режисиран от тайните служби на комунистическия режим в СССР и НРБ, от съвместните усилия на двете болшевишки партии.

Фасадната и управляема многопартийна система, олигархичната полупазарна икономика, изградена след разграбване на държавната и на общинската собственост, 90-процентната зависимост от руския енергиен внос, чудовищната в рамките на ЕС

корупция, проядената прокуратура и нерестормираната съдебна система, галопиращата престъпност, контролираните държавни структури, зависимите медии и фалшивите неправителствени организации, пренаписаните и препрани през съда биографии на комунистически дейци и на наследниците им съставят зловещата, гротескна картина на политическия, икономическия и обществения живот в България. Картина, която ни връща към жестоките кошмари на Франсиско Гоя, в които сънят на разума ражда чудовища.

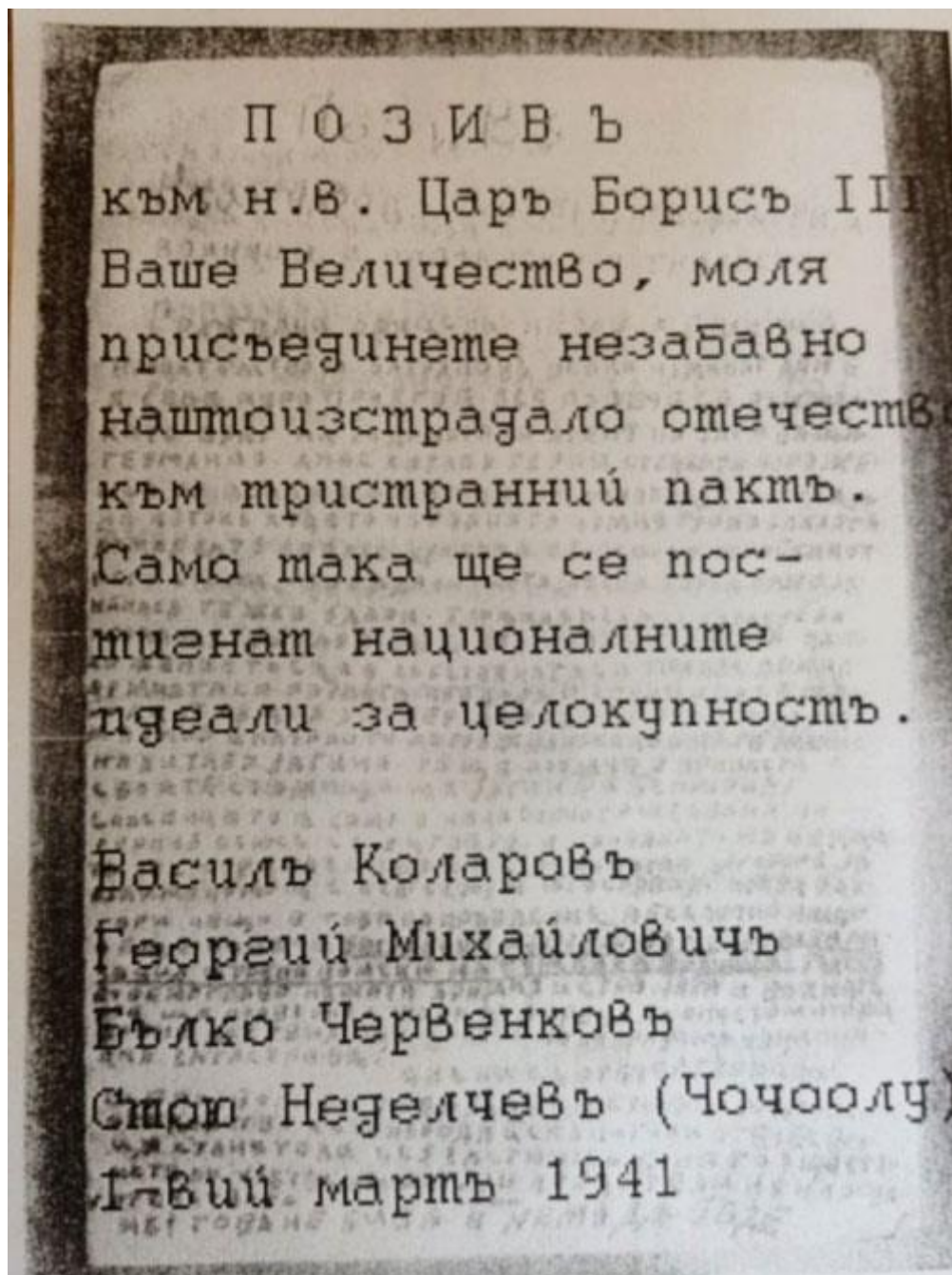
Бившите социалистически държави Полша, Чехия и Унгария, с които делихме оскъдицата в съветския концлагер, запазиха част от националните си елити, осъществиха лустрация, шокова терапия и с външна помощ извършиха същности, дълбоки и невъзвратими реформи, които ги изпратиха далеч над нас в европейската им орбита.

Фактът, че днес България е най-бедната, най-болната, най-бързо топящата се и най-обезверената страна от ЕС категорично потвърждава извода, че доктрината „Андропов” бе реализирана успешно.

„Ако за четвърт век държавата и обществото ни бяха поставени под пълен олигархичен контрол, значи така е било замислено”, заяви неотдавна председателят на Върховния касационен съд.

Смелите опити на малцина политици и държавници, на кълнове от гражданското общество, на честни творци, учени, бизнесмени и на други българофили срещат организирана съпротива от мощните групировки на старата кремълска агентура, на нови рубладжии в нова полуда, на продажни медии, на фиктивни „граждански и независими” сдружения, подкрепяни от руското посолство, на попове с милиционерски пагони, на наивни потомци на Мичо Бейзадето и на полезни идиоти, кой знае защо решили да мразят Запада, да се кръстят пред иконата на евразийската полуимперия и да чакат хляб и свобода от полуимператор Владимир Късий.

„Това, което виждате, е само сянката на онова, което се задава” казва Конфуций. Към досегашния си комбиниран енергиен, политически, психологически и медиен натиск срещу страната ни Путиновият режим добави дипломатически рекет, военни заплахи и кресливи акции на маскираната си агентура. В тази претоплена смес прозира чудовищната амалгама от травматична носталгия по СССР, обнадежден реваншизъм и най-вече органична ненавист към демокрацията и Запада.

Кремълските политически технолози наново издълбаха стария разлом в българското национално съзнание: разлома между русофили и (уж) русофоби, както тогава са наричали истинските български родолюбци. Реанимираният конфликт обещава да бъде дълготраен и трудно разрешим, защото човърка стари рани в обществото ни, праща ни към неизучени и дълго потулявани факти от миналото, вади от гардероба на историческата ни памет скелетите на свидни жертви, на мъчителни поражения и национални катастрофи. Поражения и катастрофи, в които като катализатор или пряк участник винаги присъства сянката или кинжалът на Руската империя, на СССР или на днешната Руска федерация.

В документите, които малко преди 1989 г. бяха извозени с вагони към Москва и до които няхаме достъп, пише "Да се възпита у българите любов и синовна признателност към Русия". Сред тях са слова, завети и прозрения на национални водачи като Раковски и Левски, Ботев и Захарий, Димитър Благоев и Пею Яворов. В проза и в стих, в предсмъртни писма или в пространни съчинения те ни казват едно и също: че **"...православието и славянството са двете овчи кожи на хитрия руски вълк"**, както пише Яворов.

Че **"Когато се освободи България, за мен не остава вече работа помежду ви - отговорил Апостол Левски. - Тогава аз ще да ти отида в Русия и да съставлявам комитети, защото там, макар и да няма чалми, но народът е притиснат от нас повече"**, припомня Захарий.

Че **"Ний трябва, ако искаме една далекогледна политика на нашето правителство, да намерим път, който между турското робство и руското освобождение води към едно свободно бъдеще"**, както ни завещава Стефан Стамболов.

Безпристрастният прочит на историята налага недвусмисления извод, че през XIX и XX век има три благодатни периода на обществено-икономически възход: 1885-1912, 1918-1944 и 1997-2005 г., които са свързани с еманципацията ни от Русия и с ненамесата ѝ в държавните ни дела.

Путиновият режим има защо да се бои от огромната сянка на Велика България и от духовния ръст на днешна Република България. Държавотворческото племе **болгари** от Волжка България донася в Русия плужното земеделие, по арабски образец сече първите сребърни слитъци, откъдето произлиза названието „рубла“, съставя ръководните органи на Московското княжество, дава им титлите цар, боляр и богатир, организира войските им по български образец.

Съвременният руски език представлява **55 % старобългарски думи; 15% - немски; 10% - френски; 10% - неологизми и чуждици и около 10% оригинална руска лексика**. Това не го казвам аз, а руски учени.

На татарски език Москва означава **"мътна вода"**. Днешното Московско княжество, разраснало се от половин България до най-голямата държава на света, се опитва да обясни, че отново е заплашвано. Готвят се да го нападнат Литва, Латвия и Естония, Полша и Румъния, Турция и България. Както преди две години го нападна Украйна. Както неотдавна го нападнаха Грузия и Молдова. Както през 1940 г. „фашистка“ Финландия извършва агресия срещу миролюбивия сталински СССР. Както са го нападнали десетки народи от Централна Азия и от Далечния Изток, преди да бъдат

присъединени към руската държава-„освободителка”, кой знае защо наричана „тюрма на народите”.

Напоследък Русия в съответствие с вековните си рефлексии опитва да намери мястото си в света като на доставчик на заплахи. По количество и по мащаби престъпленията на подполковник Путин се изравниха с подлостите на хитлеристките военни престъпници Гьоринг, Кайтел, Рибентроп и другите, обесени през 1946 г. в Нюрнберг.

Надежда Савченко приветства Путиновите съдии от клетката си в съдебната зала в гр. Ростов

През последното десетилетие Путин разпали две войни и се намеси в трета. Наруши редица основополагащи закони на международното право. След агресията срещу Украйна на съвестта му тежи смъртта на повече от 14 000 души. И злочестата съдба на над 1 милион бежанци. „Националният лидер” доведе страната си до незапомнена изолация. Готви се за световна война. Заплаши Запада с ядрен удар, а шефът на кремълската пропаганда обеща планетата ни да бъде покрита с радиоактивна пепел.

Сепаратистките формирования в Донецк и Луганск, въоръжавани и финансирани от РФ, нарушават Минските споразумения. В Донбас в момента са разположени 8 500 кадрови руски военнослужещи. („Разпалване и водене на агресивни войни” е престъпление срещу мира, за което са били осъдени мнозинството от хитлеристките главатари).

Окупираните украински области са подложени на разграбване. Демонтирани и откарани в Русия са десетки заводи, държавни предприятия и частни производствени мощности. Ограбвани са частни жилища и мъртви украински войници. Невъзможно е да бъде обяснена жестокостта, с която са бомбардирани летищата в Донецк и Луганск и са взривявани мостове и пътища. *(Мародерството е военно престъпление, което се наказва още от началото на XVIII век).*

С одобрението на Путин донбаските отцепници преведоха пленени украински войници в унизителен марш по улиците на Донецк. Част от местното население, подкрепящо сепаратистите, подложи безпомощните си сънародници на жестокости и унижения. *(Униженията и гаврата с човешкото достойнство на военнопленници са грубо нарушение на Женевските конвенции).*

Убийството на Ал. Литвиненко от агенти на ФСБ посредством опасно радиоактивно вещество като полоний-210 представлява терористичен акт на територията на друга държава, тоест, международен тероризъм. *(За престъплението „международен тероризъм“ няма давност).*

«В момента Русия е хибридна държава, която е фашистка по същност, покрита с амалгама от съветското минало», смята проф. Андрей Зубов. По време на Путиновия режим бе осъществена частична реставрация на съветския строй. Половината от частната собственост се оказа в ръцете на трийсетина олигарси, а останалото бе обсебено от държавата. „Тази корпоративно-националистическа държава прилича далеч повече на фашистка Италия от времената на Мусолини, отколкото на СССР”.

Или както казваше бившият руски премиер Виктор Черномирдин: „Каквото и да се захванем да правим, накрая винаги излиза КПСС”.

Кремълският ЧеКатило, виновен и за убийствата на повече от 300 руски журналисти, се прави на бодър мъжкар, на спортист и непукист. Но изглежда все по-нервен, все по-обречен, все по-мъртъв. Придоба вида на човек, който чувства предизвестената загуба. Който няма печеливш ход. Който в края на живота си ще бъде принуден да повтори думите на истинския Чикатило, убил и изял 53 човешки същества: **„Моля се на Бога повече никога да не се раждат такива като мен...”**

У нас туземните служители на култа към новата полуимперия, които се стремят да изтрият България от картата, би трябвало да помнят, че Русия се превръща в най-голяма заплаха за нашето съществуване именно поради тяхната колаборация с нейните имперски домогвания.

Срещу заплащане или доброволно значителен брой лица в България участват в информационната война срещу страната си. Участват целенасочено и понякога доста яростно поради две причини: първо, поради наследствен комунизъм, мутирал в съветофилство и сега в путинофилия. Тези лица са потомци на активните борци срещу фашизЪма и капитализЪма (около 200 000 души), които бяха облагодетелствани от комунистическия режим и сега се "борят" да възстановят поограничените си привилегии.

Втората група лица с български паспорти и съветско мислене са идейни или генетични наследници на руските шпиони, вербувани още в началото на XIX век. Едва сега излизат документи, че видни дейци на българската национална революция като Любен Каравелов, членове на БТРЦК, апостоли на Априлското въстание и кой ли не са били агенти на руското разузнаване. Някои са се полъгали заради мнимата роля на Русия като освободителка, но други са били откровени рубладжии.

Днес Кирияк Стефчов е превербуван от турски в руски шпионин. Щото заплатата и заплахата идват от РФ.

Изтребител пето поколение Ф-22 „Раптор“

Съвременният нашенски русофил е човек, който мрази собствената си родина, защото не е Русия.

Къде е лекарството?

Излезе класацията на лондонския *Institute for Economics and Peace*, в която България заема 29-о място сред 162 държави. А “беззащитната и миролюбива, обградена от врагове-чакали, точещи зъби да отмъкнат природните ѝ богатства” Русия, която нещастниците от петата колона ни дават за пример и към която искат да ни прикачат, заема “престижната” 152-ра позиция.

Отговорът е един: спасението, процъфтяването и щастието на българската нация са в европейското семейство и в НАТО. Сред

мирните и цивилизовани народи, чиито достоен приятел и съюзник винаги сме мечтали да бъдем.

Нямаме право да предаваме идеалите на светлите ни възрожденци. Да загърбваме Европа на Аристотел и на Марк Аврелий, на Леонардо и на Бетовен, на Шекспир и на Гьоте, на Виктор Юго и на Шандор Петьофи.

Културна и етническа съкровищница, лаборатория, създаваща бъдещето на Човечеството, Европа бе и остава най-напредничавият, най-хуманният, най-обаятелният проект на съвременната цивилизация. Европа на Възраждането и на Просвещението, на енциклопедистите и на социалните утописти, на социалните мечтатели, на мъчениците и на героите-борци срещу нацизма и комунизма. Европа на мореплаватели и християнски мисионери, на летци-романтици и на творци-импресионисти.

Европа на Одата на радостта и на „Върви, народе възродени”.

Атлантическа Европа се радва на седем мирни десетилетия зад щита на НАТО. Бившите руски сателити доброволно се включиха в Северноатлантическия Алианс, за да не се повтарят никога Унгария 1956, Чехословакия 1968 и настоящите Молдова, Грузия и Украйна. НАТО се разшири на изток, за да не се разширява Русия на запад, тласкана от амбициите и изкривените представи за света на някой кагебистки стратег. НАТО се оказа най-ефикасният хербицид срещу учтиви зелени плевели.

За първи път българската държава е там, където са я виждали нашите борци за национална независимост. Заедно с европейските народи и далеч от азиатското варварство.

От нас, днешните българи, не се иска много: да си стоим на мястото и да си опичае акъла.

Нека Бог да просветли умовете и да подкрепи десниците ни!

11 юни 2016 г.